

1. Času díž přetéká, portýr mříž odmyká,
porta v pantech skřípe, otvírá se, nikdo ať nemešká,
pojdte blíž, pojdte dál, kdo s sebou smutek vzal,
na hřebík ho pověsil, hned se smál.

R: Škatuli má každej z vás a v ní sny zamčený,
jednou za rok najde klíč ztracený, ó já,
jedenkrát každej z vás jim uzdu povolí,
jedenkrát za rok ví, co je v ní.

2. Pro ty z vás, kdo náhodou smutek doma nechali,
dobrou náladu jim opatříme, nic ji nezkalí,
pojdte blíž, pojdte dál, chudšas boháčem se stal,
neboť když mu bylo nejhůř, tak se smál.

R:

R: + jedenkrát každej z vás jim uzdu povolí,
jedenkrát za rok ví, co je v ní.